

ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ:
НАУКОВІ ЗАПИСКИ

ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

УДК 378.015.31:613.2 (045)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.14972985>

Структурно-функціональна модель формування здоров'язберезувального стилю поведінки майбутніх фахівців фізичної культури

Чорний Сергій Сергійович

заслужений майстер спорту України, старший викладач спеціальної кафедри № 3, Інститут управління державної охорони України Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0009-0004-3363-295X>

Прийнято: 13.10.2024 | Опубліковано: 29.10.2024

***Анотація.** У статті здійснено аналіз наявного теоретичного матеріалу стосовно моделі, що відображає досягнення нової якості підготовки здобувачів у закладах вищої освіти відповідно до соціального замовлення та державного освітнього стандарту у сфері вищої професійної освіти. Метою статті є характеристика структурно-функціональної моделі формування здоров'язберезувального стилю поведінки майбутніх фахівців фізичної культури. Методи: аналізу наукової літератури, узагальнення, систематизації, порівняння. Результати дослідження свідчать, що педагогічне моделювання процесу формування здоров'язберезувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури сприяє оптимізації освітнього процесу, адже уможливорює наочне відтворення зв'язків, характеристик, особливостей*

функціонування педагогічної системи; дозволяє простежити тенденції та динаміку розвитку процесу формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури. Структурно-функціональна модель формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури наочно відображає структурованість і функціональність блоків, а саме: концептуально-цільового (соціальне замовлення, мета, завдання, нормативна база); теоретико-методологічного (методологічні підходи та принципи), змістовно-технологічного, (методи, форми, засоби, технології навчання, навчальні дисципліни, педагогічні умови) й критеріально-результативного (компоненти, критерії, рівні, результат). Висновки. Розробка структурно-функціональної моделі формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури актуалізує необхідність застосування моделювання, що згідно з вимогами педагогічного експерименту, є його обов'язковим етапом та показником науковості, припускає його ефективність і розкриває достовірність одержаних результатів. Освітній процес, побудований на основі даної моделі, дозволяє досягти бажаного результату: сформувати у майбутнього фахівця з фізичної культури здоров'язбережувальний стиль поведінки у професійній діяльності.

Ключові слова: *модель, структурно-функціональна модель, здоров'язбережувальний стиль поведінки, фахівець фізичної культури, компоненти, методологічний підхід, принцип, метод.*

Structural and functional model of formation a health-saving style of behaviour the future physical education professionals

Sergey Chorny

honored Master of Sports of Ukraine, senior teacher of special department No. 3, INstitute of the department of the state protection of Ukraine of Taras Shevchenko national university of Kyiv, Ukraine , <https://orcid.org/0009-0004-3363-295X>

***Abstract.** The article analyses the available theoretical material in relation to he model, reflecting the achievement of a new quality of training applicants in higher education institutions in accordance with the social order and the state educational standard in the field of higher professional education.*

***Objective of article:** is characterization of structural and functional model of formation a health-saving style of behaviour the future physical education professionals.*

***Methods:** analysis of scientific literature, generalization, classifying, comparison.*

***Results of the study:** indicate that pedagogical modelling of formation process a health-saving style of behaviour the future physical education professionals in helps to optimize the educational process, because it makes the possibility to visually reproduce of connections, characteristics, specifics of the functioning of pedagogical system; allows you to trace the trends and dynamics of development the formation a health-saving style process of behaviour the future physical education professionals. The structural and functional model of formation a health-saving style of behaviour the future physical education professionals clearly reflects the structure and functionality of blocks, especially: target-oriented (social commissioning, purpose, tasks, regulatory framework); theoretical and methodological (methodological*

approaches and principles), meaningful and technological, (methods, forms, means, technologies of training, academic subjects, pedagogical environment) and criterion-effective (components, criteria, levels, result).

Conclusions. *The development of a structural and functional model of formation a health-saving style of behaviour the future physical education professionals actualizes the need for modelling, which, according to the requirements of pedagogical experiment, is its required level and indicator of scientific nature, assumes its effectiveness and reveals the reliability of the results. The educational process, which is of this model-based built, allows to achieve the intended result- to form a health-saving style of behaviour in professional activities in a future physical education professionals.*

Keywords: *model, structural and functional model, health-preserving behavior style, physical culture specialist, components, methodological approach, principle, method.*

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Аналіз та узагальнення наукової літератури дозволяє стверджувати про відсутність моделі формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури. Така ситуація визначила необхідність розробки й апробації на практиці моделі, що відображує досягнення нової якості підготовки здобувачів у закладах вищої освіти відповідно до соціального замовлення та державного освітнього стандарту у сфері вищої професійної освіти.

Аналіз основних досліджень та публікацій. У наукових студіях поняття «модель» визначають як: систему, дослідження якої служить засобом одержання інформації про іншу систему (С. Гончаренко) [6, с. 290]; сукупність різних параметрів, що зумовлюють досягнення рівня спортивної майстерності й

прогнозованих результатів. Окремі показники, що входять до її складу, розглядають як модельні характеристики (В. Іващенко) [13, с. 302-303]; штучно створену матеріальну або ідеальну систему, яка відтворює і замінює досліджуване явище таким чином, що її вивчення дозволяє отримати нову інформацію, необхідну для успішного вирішення наукових, практичних і управлінських завдань» (О. Ландо) [15, с. 71]; зображення, схему, графік будь-якого об'єкта, процесу або явища, що використовується для його спрощення і відкриває можливість перенесення інформації від моделі до прототипу (О. Міхеєнко) [16, с. 262]; розгорнута програма, що охоплює напрями досягнення поставленої мети та має певну структурну організацію (О. Самборська) [17].

Виокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Виникає необхідність розробки структурно-функціональної моделі формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури, що передбачає постановку мети і завдань; розробку науково-методичного забезпечення; наукове обґрунтування комплексу педагогічних умов забезпечення цього процесу і дозволяє спланувати якісний освітній процес підготовки здобувачів у закладах вищої освіти відповідно до соціального замовлення та державного освітнього стандарту.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є аналіз поточного стану досліджуваних педагогічних об'єктів, систем, явищ, процесів, планування та прогнозування процесу формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців фізичної культури.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Педагогічне моделювання включає цілу низку розумових операцій, серед яких: аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, абстрагування, аналогія, перенесення, заміщення. Але, звичайно, педагогічне

моделювання – процес творчий, а це означає привнесення до нього нового елемента. Саме останній варіант сенсу у розумінні терміна «моделювання» ми будемо вкладати в подальше подання теоретичного та практичного матеріалу в нашому дослідженні.

Під педагогічною моделлю формування здоров'язберезувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури ми розуміємо уявний об'єкт, умовне графічне зображення прототипу (оригіналу), досліджуваного освітнього процесу, який отримується шляхом схематизації організаційної структури освіти, її етапів, змісту та відібраного інструментарію.

З огляду на те, що дослідженню підлягає реальний об'єкт як цілісна система, частини якої пов'язані між собою структурними відношеннями які підпорядковуються логічній та часовій послідовності та слугують для вирішення окремих завдань, ми вважаємо, що ефективності його вивчення сприятиме розробка саме структурно-функціональної моделі, яка графічно детально відображає функціональні особливості структурних елементів процесу формування здоров'язберезувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури.

Спираючись на дослідження П. Джуринського, Є. Захаріної, О. Тимошенко, М. Шеян, та інших науковців, ми представили авторське розуміння структурно-функціональної моделі як педагогічної системи, спрямованої на формування здоров'язберезувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури, що передбачає постановку мети і завдань; розробку науково-методичного забезпечення; наукове обґрунтування комплексу педагогічних умов забезпечення цього процесу.

Розроблена модель характеризується наявністю інваріантної (конкретна мета; принципи) та варіативної (засоби досягнення основних та проміжних завдань) складових. Вона є цілісною, оскільки всі зазначені компоненти

взаємопов'язані між собою, несуть певне смислове навантаження і працюють на кінцевий результат – формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури.

Структурно-функціональна модель формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури наочно відображає структурованість і функціональність блоків, а саме: концептуально-цільового (соціальне замовлення, мета, завдання, нормативна база); теоретико-методологічного (методологічні підходи та принципи), змістовно-технологічного, (методи, форми, засоби, технології навчання, навчальні дисципліни, педагогічні умови) й критеріально-результативного (компоненти, критерії, рівні, результат).

Концептуально-цільовий блок відображає соціальне замовлення на підготовку конкурентноспроможних фахівців з фізичної культури із сформованим здоров'язбережувальним стилем поведінки та забезпечує відповідність результатів процесу поставленим цілям і завданням. Призначенням даного блоку є цілепокладання кожного етапу формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури на основі нормативної бази дослідження.

У якості конкретної *мети* ми розглядаємо створення умов для формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури через виховання відповідального ставлення до власного здоров'я як цінності і важливої умови професійної діяльності на основі саморозвитку.

Досягнення мети можливо за умови виконання таких *завдань*: мотивування фахівців з фізичної культури до усвідомлення необхідності збереження власного здоров'я та здоров'я інших людей; забезпечення фахівців з фізичної культури комплексом знань, умінь і навичок, необхідних для

ефективного формування стилю здоров'язбережувальної поведінки; формування вмінь та навичок здоров'язбережувального стилю поведінки у професійній діяльності.

Теоретико-методологічний блок структурно-функціональної моделі представлений методологічними підходами й принципами.

Для досягнення мети формування найбільш продуктивними є системно-синергетичний, аксіологічний, валеологічний та особистісно орієнтований підходи.

Системно-синергетичний підхід у нашому дослідженні дозволяє розглядати процес формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури як єдину систему, в якій весь освітній процес організовується на принципах адекватності, здоров'язбереження та саморозвитку.

Технологічний підхід забезпечує сукупність психолого-педагогічних установок, які визначають специфіку добору і компонування форм, методів, способів, прийомів навчання та виховання у процесі суб'єкт-суб'єктної взаємодії усіх учасників освітнього процесу.

На нашу думку аксіологічний підхід дозволяє зорієнтувати освітній процес на формування у майбутніх фахівців з фізичної культури уявлень про цінності життя, діяльності, здоров'я, на вибір позитивної стратегії взаємодії з оточуючими. Даний підхід визначає орієнтири в поведінці та діяльності студента, тому він характеризує взаємозв'язки між здоров'язбережувальними цінностями, професійними та особистісними установками студента.

Сутність валеологічного підходу полягає в тому, що він орієнтує студентів на здоровий спосіб життя через здоров'язбереження, здоров'язміцнення і здоров'ятворення. Таке застосування підходу, на основі знання свого організму та його функціональних особливостей, дозволяє

студенту, не тільки використовувати правила здорового образу в повсякденному житті, а й втілювати їх в повсякденному житті, розумно ставитися до процесу фізичного самовдосконалення як необхідної та обов'язкової умови здоров'язбереження.

Особистісно-орієнтований підхід у формуванні здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури забезпечує здоров'язбережувальний освітній процес, де пріоритет віддається інтересам та потребам здобувача освіти, створенню безпечних та комфортних умов для розвитку його особистості. Даний підхід передбачає також активну участь студента в освоєнні культури здоров'язбереження, формуванні особистого досвіду здоров'язбереження, який набувається через поступове розширення сфери спілкування та діяльності педагогів, розвиток саморегуляції, відповідальності за своє здоров'я, життя та здоров'я інших людей. Зміст методологічних підходів, що визначають напрями формування стилю здоров'язбережувальної поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури, конкретизується в основних *принципах*, серед яких ми видокремлюємо загальнодидактичні та специфічні принципи.

Загальнодидактичні принципи сягають розуміння формування здоров'я як навчання здоров'ю та виховання певного ставлення до здоров'я.

Це принципи навчання (науковості, доступності, систематичності та послідовності, свідомості та активності, зв'язку теорії з практикою, наочності, міцності) та виховання (особистісний підхід, гуманізація, опора на позитивне, зв'язок виховання з життям та працею, суспільна спрямованість виховання, єдність виховних впливів).

Як специфічні принципи формування здоров'я ми розглядаємо наступні принципи: самоорганізації, природо відповідності, персоноцентричності, індивідуалізації, партнерства, справедливості (об'єктивності), цілісності,

ненав'язливості, рефлексивності, суб'єктності в усвідомленні способів діяльності, освоєння механізмів самозміни та саморозвитку.

Ефективність формування здоров'язбережувального стилю поведінки визначається комплексною та послідовною реалізацією всіх без винятку загальнодидактичних та специфічних принципів.

Змістовно-технологічний блок моделі висвітлює змістовне й організаційне забезпечення процесу формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури (форми, методи, засоби та етапи підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури).

Формами підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури є наступні: лекції, практичні, семінарські та лабораторні заняття, самостійна робота, консультації, практика, захист курсових і кваліфікаційних робіт, державна атестація, участь у студентських наукових гуртках, науково-практичних конференціях студентів і олімпіадах із фізичного виховання.

Методи підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури представлено інтерактивними освітніми технологіями, сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями та методами фізичного виховання.

Перспективу успішності процесу формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури вбачаємо у модифікації змісту освіти крізь призму специфічного змісту, що обумовлений формуванням сукупності здоров'язбережувальних знань, умінь та навичок, необхідних та достатніх для провадження професійної діяльності з фізичної культури.

Здоров'язбережувальна спрямованість освітнього процесу покликана забезпечити у системі педагогічної освіти умови для активної участі студентів та викладачів у формуванні, збереженні, зміцненні та відновленні резервів власного здоров'я для найбільш повного оволодіння знаннями, професією, оптимізації соціального та особистого життя.

Освітній процес у ЗВО пов'язується із формуванням ціннісного ставлення до здоров'я та здорового способу життя, здоров'язбережувального стилю поведінки та валеологічної культури як невід'ємної частини загальної професійної культури особистості.

При цьому, видається принциповим поетапна реалізація змісту освіти, що забезпечує цілеспрямованість, логічність, поступовість, а отже, й успішність формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури.

Вважаємо доцільним виокремити три етапи формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичного виховання в освітньому процесі, а саме: мотиваційно-цільовий, теоретико-практичний та діагностично-рефлексивний.

На мотиваційно-цільовому етапі здійснюється формування і закріплення усвідомленої мотивації на дотримання здорового способу життя, пристосування до способів організації освітньої діяльності у ЗВО.

Під час теоретико-практичного етапу відбувається активне засвоєння способів самостійної роботи і оволодіння специфічними вміннями та навичками.

На діагностично рефлексивному етапі відбувається професійна орієнтація здобувачів освіти, рефлексія наявних професійних умінь та навичок, набуття професійної спрямованості у формах і методах навчання.

Етапи відрізняються досягненням різних завдань процесу підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання, засобами, методами та методичними прийомами, кожний наступний етап містить результати попереднього й може існувати тільки на його основі. Освітня діяльність на кожному з етапів повинна бути організована системно у вигляді покрокового засвоєння алгоритму здоров'язбережувальної діяльності [2, с. 290-291].

Під час визначення методів, прийомів і дидактичних засобів які відповідають сформульованим завданням дослідження, ми виходили з передбачення, що процес формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури буде успішним за умови застосування активних та інтерактивних методів навчання, де головна увага приділяється практичному відпрацюванню знань, умінь та навичок. Адже саме активні методи навчання дозволяють залучити студентів у конкретну ситуацію, занурити їх у активне контрольоване спілкування, де вони виявляють свою сутність та можуть взаємодіяти з іншими людьми.

Педагогічна освіта перестає бути справді професійною, якщо вона не дає повноцінної психолого-педагогічної підготовки, а для фахівця фізичної культури – ще й спеціальної рухової. Тому, крім загальнопедагогічних знань, умінь та здібностей, фахівець фізичної культури повинен мати високий рівень рухової підготовленості, і в цьому полягає специфічна особливість цієї категорії спеціалістів.

Рухова активність, будучи специфічною особливістю фахівця фізичної культури, визначається змістом самого предмета, занять з фізичної культури, і позакласних спортивно-масових заходів. Завдяки динамічності, насиченості занять різноманітними рухами спеціалісту необхідно кваліфіковано володіти технікою фізичних вправ, її яскравою демонстрацією, прийомами допомоги та страхування школярів. І взагалі, слід підкреслити різноманітний та специфічний характер роботи фахівця фізичної культури.

Під методами спортивної підготовки необхідно розуміти способи роботи тренера та спортсмена, за допомогою яких досягається оволодіння знаннями, вміннями й навичками, розвиваються необхідні якості, формується світобачення.

У процесі спортивного тренування всі методи застосовують у різних поєднаннях. Кожний метод використовується не стандартно, а постійно

пристосовують до конкретних вимог, обумовлених особливостями спортивної підготовки. У процесі підбору методів необхідно стежити за тим, щоб вони чітко відповідали поставленим завданням, загальнодидактичним принципам, а також спеціальним принципам спортивного тренування, віковим і статевим особливостям спортсменів, їх кваліфікації та підготовленості. У спорті, де особлива увага приділяється зв'язку з практикою, а також у наслідок специфічних особливостей спортивної діяльності основна роль відводиться практичним методам.

Критеріально-результативний блок моделі представлений компонентами, критеріями, рівнями та результатами педагогічної діагностики.

Мотиваційно-ціннісний критерій характеризує аксіологічний компонент здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури. Зміст даного критерію полягає в усвідомленні значення здоров'язбережувальної діяльності для особистісного життя й професії потреби у її систематичному здійсненні; емоційно-ціннісне ставлення до здоров'я як фізичного так і духовного; прагнення до самопізнання.

Показниками мотиваційно-ціннісного критерію виступає розуміння цінності здоров'я в ціннісно-змістовній ієрархії; рівень сформованості мотивації до здоров'язбережувальної діяльності; ступінь цілеспрямованості і вольових зусиль до здоров'язбережувальної діяльності і в процесі реалізації принципів здорового способу життя поза професійної діяльності; стійкість інтересу до збереження здоров'я та процесу самопізнання.

Когнітивно-усвідомлювальний критерій характеризує когнітивний компонент здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури. Зміст даного критерію полягає в оволодінні системою валеологічних знань на рівні понять та категорій; сформованість знань про складові здоров'язбережувального стилю поведінки; сформованістю

здоров'язбережувального стилю поведінки в закладах педагогічної вищої освіти; гуманістичним світоглядом.

Показниками когнітивно-усвідомлювального критерію є повнота та диференційованість знань про здоровий спосіб життя; знання про вікові фізіологічні, психофізіологічні, психологічні особливості розвитку і становлення особистості; сформованість уявлень про культуру і навички здорового стилю поведінки, способи профілактики шкідливих звичек.

Діяльнісно-поведінковий критерій характеризує результативний компонент здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури. Зміст даного критерію полягає в наявності фізичної активності, практичних навичок здоров'язбережувального стилю поведінки в закладах педагогічної вищої освіти; сформованості саморефлексії у формуванні здоров'язбережувального стилю поведінки.

Показниками діяльнісно-поведінкового критерію є володіння індивідуальними стратегіями здорового стилю життя, життєво важливими навичками, техніками психоемоційної регуляції; наявність уміння здійснювати самоконтроль, самоаналіз й самооцінку результатів здорового способу життя.

Згідно з представленими критеріями організовується зовнішня оцінка та самооцінка рівня сформованості здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури.

Виходячи з логіки дослідження, на нашу думку, є доцільним виділення трьох рівнів сформованості здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури: продуктивний, достатній та початковий

Про продуктивний рівень сформованості здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівця з фізичної культури можна говорити тоді, коли він не тільки володіє знаннями про здоров'я, здоровий спосіб життя і здоров'язбережувальні технології, усвідомлює цінність здоров'я, мотивований до

здійснення діяльності зі збереження та зміцнення здоров'я, але й реалізує ці цінності, знання та мотиви у професійній діяльності по відношенню як до власного здоров'я, так і до здоров'я інших.

Оскільки здоров'язбережувальний стиль поведінки є багатокomпонентним явищем, то для дослідження стану його сформованості розвитку необхідно відібрати методи педагогічної діагностики для кожного з її структурних компонентів, які є основою для визначення відповідних критеріїв, показників та рівнів розвитку.

Під педагогічною діагностикою у дослідженні ми розуміємо «особливий вид діяльності, що полягає у встановленні ознак, які характеризують стан і результати виховання, та дає змогу на цій основі прогнозувати можливі відхилення, визначати шляхи їх попередження, а також коригувати педагогічний процес з метою підвищення якості підготовки фахівців. Вона забезпечує зворотний зв'язок у педагогічній системі і виконує низку важливих функцій: контрольню-констатувальну, прогностичну і розвивальну. Перша полягає в отриманні даних про вихідний рівень розвитку особистості суб'єкта виховання; друга – в передбаченні, прогнозуванні змін у розвитку особистості в майбутньому; третя – в тому, що під час діагностування педагог отримує можливість здійснювати навчально-виховні впливи на суб'єктів виховання» [5, с. 5].

Обираючи діагностичні методи рівнів сформованості здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури ми вважаємо, що вони повинні відповідати наступним вимогам: дієвість (валідність, показовість), надійність (ймовірність, правильність), диференційованість (відмінність), а також співвідноситися з нормативно-правовою базою щодо оцінки якості освітньої діяльності.

У дослідженні рівнів сформованості здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичного виховання застосовували наступні методи педагогічної діагностики (за В. Галузяком [5]):

- методи збору діагностичної інформації – спостереження, опитування (усне – бесіда, інтерв'ю; письмове – анкетування), тестування, контент-аналіз, аналіз результатів діяльності; використання цих методів дає змогу розпізнавати діагностовані явища, властивості і характеристики, вимірювати рівень розвитку пізнавальної і емоційно-ціннісної сфер майбутніх фахівців з фізичної культури;
- методи оцінювання діагностичної інформації: методи шкалювання, рейтингового оцінювання, якісного аналізу діагностичної інформації тощо;
- методи використання результатів діагностики: безпосередня педагогічна дія, опосередкована педагогічна дія, координація і планування педагогічних дій, прогнозування, рекомендації, побажання, вимоги тощо;
- методи оцінювання достовірності результатів: експертний метод, контрольні заходи, спостереження.

Висновки і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.

Таким чином, структурно-функціональна модель формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури дозволяє визначити методологічні підходи, зміст діяльності педагога з виявлення цінностей, потреб, мотивів здоров'язбережувальної діяльності; сформувані знання, необхідні для цього виду діяльності; створити умови для практичного відпрацювання здоров'язберігаючих умінь та навичок та розвитку необхідних якостей особистості педагога; підібрати комплекс форм, методів, технологій, засобів, які необхідні для формування здоров'язбережувального стилю поведінки майбутніх фахівців з фізичної культури.

Список використаних джерел:

1. Андрищенко Т.К. Експериментальна модель процесу формування здоров'язбережувальної компетентності у дітей дошкільного віку. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Педагогіка. Соціальна робота. 2013. Вип. 26. С. 15–18.
2. Безкопильний О. О. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності в основній школі: теорія та методика : монографія. Черкаси : ЧНУ ім. Б. Хмельницького, 2020. 552 с.
3. Берегова Г. Д. Ціннісні орієнтації у новому світогляді сучасної особистості. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2013. № 4. С. 3–8.
4. Бех І. Духовні цінності як надбання особистості. *Рідна школа*. 2012. № 1/2. С. 9-12.
5. Галузьяк В. М., Холковська І. Л. Педагогічна діагностика: Курс лекцій. Вінниця : ТОВ «Нілан ЛТД», 2015. 155с.
6. Гончаренко С. У. Український педагогічний енциклопедичний словник. 2-ге вид., доп. і випр. Рівне: Волинські обереги, 2011. 552 с.
7. Гончарук О. М. Формування здоров'язбережувального стилю поведінки студентів аграрних закладів вищої освіти : дис. к. пед. наук: 13.00.07. Київ, 2018. 248 с.
8. Джуринський П. Б. Динаміка формування готовності майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної професійної діяльності за змістовим компонентом. *Наукові записки Кіровоград. держ. пед. ун-ту імені Володимира Винниченка*. Серія: Педагогічні науки. 2012. Вип. 112. С. 163–173.
9. Драгнєв Ю. В. Формування культури здоров'я студентів в умовах комп'ютеризації процесу навчання: автореф. дис. канд. пед. наук: 13.00.04. Луганськ, 2008. 22 с.

10. Дручик В. Д. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до впровадження здоров'язбережувальних технологій у старшій школі : дис. канд. пед. наук : 13.00.04. Київ, 2017. 172 с.
11. Жара Г. І. Підготовка майбутніх учителів до формування в учнів валеологічних понять на засадах міжпредметних зв'язків шкільних природничих курсів: автореф. дис. канд. пед. наук: 13.00.04. Чернігів, 2009. 20 с.
12. Зенченков І. П. Формування духовних цінностей майбутнього фахівця з основ здоров'я в процесі професійної підготовки: автореф. дис. канд. пед. наук : 13.00.07. Луганськ, 2011. 20 с.
13. Іващенко В. П., Безкопильний О.П. Теорія і методика фізичного виховання. Черкаси : ЦНТЕІ, 2006. Ч. 2. 467 с.
14. Кочерга Є. В. Розвиток здоров'язбережувальної компетентності вчителів хімії в закладах післядипломної освіти : дис. к. пед. н. філос. 13.00.04. Київ, 2021. 321 с.
15. Ландо О. А. Управління формуванням здоров'язбережувальної компетентності майбутніх учителів початкової школи у педагогічних коледжах: дис. канд. пед. наук: 13.00.06. Київ, 2015. 232 с.
16. Міхеєнко О. І. Підготовка майбутніх фахівців зі здоров'я людини до застосування здоров'язміцнювальних технологій: теоретико-методичні аспекти: монографія. Суми: Університетська книга. 2015. 316 с.
17. Самборська О. В. Підготовка майбутніх магістрів технологічної освіти до моніторингу навчальних досягнень студентів: дис. канд. пед. наук: 13.00.04. Хмельницький. 2018. 312 с.